

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Karla Černína a Lubomíra Majerčíka ve věci

žalobce: **GREGOCAR, s. r. o.**, IČ: 27753999
sídlem Vlkošská 279, 696 42 Vracov
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Petrem Machálkem, Ph.D.
sídlem Pivovarská 8, 682 01 Vyškov

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Jihomoravský kraj**
sídlem nám. Svobody 4, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2023, č. j. 872290/23/3010-00540-711474,
a ze dne 8. 3. 2023, č. j. 871464/23/3010-00540-711474

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný v návaznosti na vykonatelný výkaz nedoplatků ze dne 12. 1. 2023, č. j. 67645/23/3010-00540-711474, sestaveného ke dni 11. 1. 2023 (dále jen „Výkaz nedoplatků“)

nařídil exekučním příkazem na přikázání pohledávky z účtu ze dne 13. 1. 2023 č. j. 70341/23/3010-00540-711474 (dále jen „exekuční příkaz 1“) daňovou exekuci na bankovních účtech žalobce č. ú. 0289202286/0300 a č. ú. 0293339568/0300 ve výši 2 048 150,32 Kč. Proti exekučnímu příkazu 1 podal žalobce námitku, o níž žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 8. 3. 2023, č. j. 872290/23/3010-00540-711474 tak, že se námitka zamítá (dále jen „napadené rozhodnutí 1“).

2. Žalovaný v návaznosti na vykonatelný Výkaz nedoplatků nařídil exekučním příkazem na přikázání pohledávky z účtu ze dne 13. 1. 2023 č. j. 76551/23/3010-00540-711474 (dále jen „exekuční příkaz 2“, souhrnně „exekuční příkazy“) daňovou exekuci na bankovním účtu žalobce č. ú. 2101082411/2010 celkem ve výši 2 048 150,32 Kč. Proti exekučnímu příkazu 2 podal žalobce námitku, o níž žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 8. 3. 2023, č. j. 871464/23/3010-00540-711474 tak, že se námitka zamítá (dále jen „napadené rozhodnutí 2“, souhrnně „napadená rozhodnutí“).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Napadená rozhodnutí trpí vadami a jsou nezákonná. Žalovaný nesprávně vyhodnotil námitky, nepostupoval v souladu se zákonem. Exekuční příkazy nebyly vydány v souladu se zákonem, daňová exekuce nebyla nařízena a zahájena podle platných právních předpisů. Exekuce je předčasná a v rozporu se základními zásadami daňové exekuce a celé správy daní. Proti rozhodnutí odvolacího orgánu (dále též „OFŘ“) podal žalobce správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně, vedenou pod sp. zn. 62Af 10/2022.
4. Exekuce zásadním způsobem omezuje daňový subjekt v jeho činnosti. Zablokování finančních prostředků na bankovním účtu sice představuje jeden z možných způsobů, ale tento de facto znemožňuje řádné fungování žalobce. Vydáním exekučních příkazů žalovaný významně omezil ekonomické fungování žalobce, jež může vést k nižším ziskům a dále nižším daňovým výnosům. Nelze akceptovat, aby se správní orgán domníval či doporučoval, jak má ekonomicky fungovat konkrétní subjekt - realizace obchodů v hotovosti je možnost, to však nic nemění na tom, že znemožnění bezhotovostních transakcí znamená výrazné omezení činnosti žalobce, ať již z pohledu právních omezení (limit plateb v hotovosti), tak i z pohledu odběratelů.
5. Jelikož žalobce podal správní žalobu, v níž je posuzována zákonnost doměřené daně, je takový zásah do práv žalobce nepřiměřený. Je povinností správce daně provádět správu daní v souladu s jejím cílem a v souladu se zásadami správy daní, tj. také se zásadou zdrženlivosti dle § 5 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Správce daně má povinnost činit takové úkony, jež umožní dosáhnout úhrady daně. Exekuční řízení musí být zahajováno a vedeno k dosažení úhrady daně. Správce daně nemá povinnost provést daňovou exekuci a on volí způsob vymáhání. Pokud by bylo v soudním řízení rozhodnuto o odkladném účinku, tak nelze k daňové exekuci přistoupit – rozhodnutí by nebylo vykonatelné. Žalovaný musí posuzovat, zda je vydání exekučních příkazů s přihlédnutím k okolnostem zákonné. Žalovaný postupuje na základě formálních podmínek dle daňového řádu, ale ignoruje principy a zásady správy daní. I vyjádření žalovaného ohledně zásady zdrženlivosti a zvolení způsobu vymáhání potvrzuje jeho formální přístup bez zohlednění zásad správy daní. Zásady představují principy fungování a nemohou být ignorovány.

6. Předmětné exekuční příkazy exekuuji tentýž daňový nedoplatek, a to stejným způsobem zvolené daňové exekuce, což je nezákonné a nepřipustné. Žalovaný nyní nařídil exekuci daňových pohledávek vzniklých na základě rozhodnutí OFŘ, ale ty již byly předmětem exekucí příkázáním pohledávky z týchž účtů. Pohledávky jsou exekuvány několika samostatnými exekučními příkazy, nedošlo ale k ukončení či omezení daňové exekuce. Takový postup je svévolný, nezákonný a nepřipustný.
7. Žalovaný argumentuje subsidiárním použitím OSŘ a dospěl k závěru, že daňová exekuce zaniká jejím provedením; žádné rozhodnutí o tom správce daně nevydává. S tímto nelze souhlasit. Žalovaný vydáním exekučního příkazu zahájil exekuční řízení, tj. formalizovaný proces v rámci správy daní. Řízení musí mít konec v podobě okamžiku skončení řízení, to upravuje § 181 odst. 2 daňového řádu. Ze znění daňového řádu jasně vyplývá, že správce daně je povinen exekuční řízení zastavit rozhodnutím, tj. řízení končí rozhodnutím. Nelze akceptovat závěr, podle něž zahájené exekuční řízení trvá do nekonečna s tím, že exekuční příkaz zaniká a že v takovém případě správce daně nevydává rozhodnutí o skončení exekuce. Uplynutím lhůty 6 měsíců znamená pouze zproštění bankovního ústavu povinnosti blokování finančních prostředků na účtu. Právní předpis nestanoví, že uplynutím 6 měsíců se zastavuje exekuční řízení. Jelikož žalovaný již v minulosti zahájil exekuční řízení, dosud neskončené, tak vydanými exekučními příkazy zahájil již dříve zahájené řízení a jde o druhé řízení v téže věci. Jde o zjevné porušení překážky litispendence a exekuční příkazy jsou nezákonné, návazně jsou nezákonná i napadená rozhodnutí.
8. Žalovaný požaduje zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný se řádně vypořádal se všemi namítanými důvody, své závěry řádně odůvodnil a odkazuje na napadená rozhodnutí. Exekuční příkazy byly vydány v souladu se zákonem. Daňová exekuce nebyla předčasná ani v rozporu se zásadami daňové exekuce a správy daní. Podání správní žaloby nemá samo o sobě odkladný účinek, a tudíž nebrání vymáhání povinnosti uložené předmětným rozhodnutím. Rozhodnutí o stanovení daně byla v době nařízení exekuce vykonatelná a na jejich základě bylo možné nařídít daňovou exekuci. Exekuce zásadně neomezuje žalobce v jeho činnosti.
10. Dne 13. 1. 2023, kdy žalovaný vydal exekuční příkazy, neběžela žádná exekuce postihující bankovní účet žalobce, neboť ty byly ze zákona ukončeny uplynutím 6měsíční lhůty, aniž by byl žalovaný tuto skutečnost povinen deklarovat rozhodnutím. Žalovaný se neztotožňuje s názorem, že byl povinen zastavit daňovou exekuci po uplynutí 6měsíční lhůty podle § 181 odst. 2 a 3 daňového řádu. Ustanovení § 181 daňového řádu vztahuje na situace, kdy se stane exekuce nepřipustnou v průběhu jejího provádění nebo byla-li již nepřipustná v okamžiku, kdy byla nařízena, a tudíž musí být zastavena, tj. jedná se o případy absolutně a relativně nepřipustné exekuce.
11. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Ústní jednání

12. Při ústním jednání dne 25. 3. 2025 účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích.

V. Posouzení věci soudem

13. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) přezkoumal

v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.

14. Předmětem sporu v nyní posuzované věci je postup žalovaného jako správce daně při vydání exekučních příkazů a zákonnost nařízených daňových exekucí.
15. Soud při meritorním posouzení důvodnosti žaloby vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy.
16. Podle § 103 odst. 1 daňového řádu je rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, v právní moci. Podle § 103 odst. 2 daňového řádu je rozhodnutí, které je účinné, vykonatelné, *jestliže se proti němu nelze odvolat, nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena*.
17. Podle § 149 odst. 1 daňového řádu [s]právce daně vede evidenci daní, kde zaznamenává *stanovení daně, vznik, splnění, popřípadě jiný zánik daňových povinností, a z toho vyplývající přeplatky, nedoplatky a případné převody*. Tyto údaje jsou evidovány na osobních daňových účtech.
18. Podle § 152 odst. 4 daňového řádu *se úhrada daně použije nejdříve na splatné daňové pohledávky s dřívějším datem splatnosti*.
19. Dle § 177 odst. 1 daňového řádu se postupuje *při daňové exekuci podle občanského soudního řádu*.
20. Dle ust. § 178 odst. 5 daňového řádu lze daňovou exekuci *provést pouze těmito způsoby a) srážkami ze mzdy, b) příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, c) příkázáním jiné peněžité pohledávky, d) postižením jiných majetkových práv, e) prodejem movitých věcí, nebo f) prodejem nemovitostí*.
21. Podle § 248 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, nemá podání žaloby odkladný účinek na právní moc ani na vykonatelnost rozhodnutí správního orgánu.
22. Ze spisového materiálu soud zjistil, že exekučními příkazy byly nařízeny daňové exekuce příkázáním pohledávky z účtu, a to stran daně z příjmů právnických osob (dále též „DPPO“). Exekuční příkazy byly vydány v návaznosti na vykonatelný Výkaz nedoplatků.
23. Předně soud považuje za důležité uvést, že žalobní námítky se v mnohém neliší od námitek podaných žalobcem proti exekučním příkazům. Jak Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) setrvale judikuje, v žalobě je třeba odlišovat uplatněné žalobní námítky a jednotlivé dílčí argumenty na jejich podporu. Správní soud má povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými žalobními námítkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí argument či tvrzení žalobce (viz rozsudek ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54; všechna zde citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Odkáže-li soud v případě shody mezi svým názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění, jde o běžnou a možnou praxi, neboť není smyslem soudního přezkumu opakovat již dříve vyřčené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).
24. Žalovaný dle žalobce nesprávně vyhodnotil uplatněné námítky a napadená rozhodnutí jsou nezákonná z důvodu porušení zákonných předpisů v průběhu řízení. Žalobce tyto námítky blíže nekonkretizoval a nespécifikoval, v čem přesně porušení spočívá. Soud považuje za nutné akcentovat, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní*

ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“ [rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78]. Jako konkrétní žalobní body, ke kterým by se mohl soud konkrétně vyjádřit, je možné považovat toliko takové námitky, z nichž je možné jasně dovodit, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné či nezákonné. Není úkolem soudu, aby blíže nespecifikovaná obecná konstatování žalobce sám rozváděl, a dotvářel tak za žalobce znění žalobních námitek. Soud po seznámení s napadenými rozhodnutími neshledal, že by námitky žalobce byly vyhodnoceny nesprávně, neshledal ani porušení zákonných předpisů. Žalovaný se vypořádal se všemi namítanými důvody a řádně odůvodnil všechny namítané skutečnosti. Žalobce dále nespecifikuje, v čem je exekuční příkaz v rozporu se zákonem. Zdejší soud nespaturuje, že by exekuční příkazy nebyly vydány v souladu se zákonem a že by daňová exekuce nebyla nařízena a zahájena podle platných právních předpisů. Tyto námitky jsou tak nedůvodné.

25. Žalovaný v napadených rozhodnutích uvedl, že daňová exekuce byla nařízena k vymožení nedoplatku ve výši 1 132 570,32 Kč, včetně příslušejícího úroku z prodlení ke dni 11. 1. 2023 ve výši 914 866 Kč a exekučních nákladů ke dni nařízení exekuce ve 714 Kč, tj. celkem 2 048 150,32Kč, jakož i úroku z prodlení z částky 886 292,32 Kč od 12. 1. 2023 do zaplacení; výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž dochází k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.
26. Žalobce namítá, že nařízená exekuce je předčasná a v rozporu se základními zásadami jak samotné daňové exekuce, tak celé správy daní. Proti rozhodnutí OFŘ podal správní žalobu. Blíže žalobce tuto námitku nekonkretizoval.
27. V souladu se žalovaným nespaturuje krajský soud nařízenou exekuci předčasnou ani v rozporu se základními zásadami. Rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, je v právní moci (103 odst. 1 daňového řádu). Rozhodnutí, které je účinné, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat, nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena (§ 103 odst. 2 daňového řádu).
28. Exekučním příkazem byly vymáhány nedoplatky na dani z příjmů právnických osob stanovené rozhodnutími správce daně – dodatečným platebním výměrem (dále též „DPLV“) 2. 8. 2019 č. j. 378928/19/3013-50521-706665 a č. j. 3790670/19/3013-50521-706665 ve spojení s rozhodnutím OFŘ ze dne 20. 12. 2021 č. j. 47689/21/5200-11432-711778 (dále jen „Rozhodnutí OFŘ“). Současně je vymáhán nedoplatek na příslušenství (úroku z prodlení) s předmětnou daní související. Rozhodnutí OFŘ proti oběma DPLV je konečným rozhodnutím, proti němuž se nelze odvolat. Žalovaný uvedl, že rozhodnutí nabyla právní moci dne 28. 12. 2021 a ve smyslu poučení o lhůtě náhradní splatnosti v DPLV se daňové povinnosti staly splatnými dne 12. 1. 2022, resp. tímto dnem nastala vykonatelnost DPLV. Na této skutečnosti nic nezměnilo podání žaloby ke zdejšímu soudu, vedené pod sp. zn. 62 Af 10/2022, neboť samotné podání žaloby nemá odkladný účinek na právní moc ani vykonatelnost (§ 248 občanského soudního řádu), ani nebyl žalobě odkladný účinek přiznán a žaloba byla zdejším soudem zamítnuta. Nelze se tak ztotožnit s názorem žalobce, že by exekuce byla předčasná či v rozporu se základními zásadami. Je nutno zdůraznit presumpci

správnosti - „*právní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008-128, č. 1815/2009 Sb. NSS). Žalovaný postupoval správně, pokud přistoupil k nařízení daňové exekuce, neboť rozhodnutí byla pravomocná a vykonatelná, přičemž nedoplatky žalobcem uhrazeny nebyly.

29. Žalobce namítá, že daňová exekuce jej omezuje v jeho činnosti, neboť má omezené možnosti nakládání s finančními prostředky pro svoji podnikatelskou činnost. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že mu není při nařízení daňové exekuce příkázáním pohledávky z účtu uložena povinnost zkoumat, k jakému účelu žalobce účet používá, popř. kolik účtů má k dispozici a že v daném případě považuje nařízení daňové exekuce na zjištěné účty žalobce za přiměřené, a to i s ohledem na zjištěný stav a pohyb na těchto účtech, jak byly popsány v odůvodnění napadaného rozhodnutí.
30. Žalovaný v napadených rozhodnutích zdůraznil, že zvolil nejméně invazivní způsob exekuce, tj. daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtů u poskytovatelů platebních služeb a popsal možnosti plateb za nákup a prodej vozidel. S ohledem na výši vymáhaných nedoplatků, považuje správce daně nařízení daňové exekuce na zjištěné účty daňového subjektu číslo 0289202286/0300, číslo 0293339568/0300 a číslo 2101082411/2010 za přiměřené, a to i s ohledem na zjištěný stav a pohyb na těchto účtech za posledních 90 dnů, kdy na účtu č. 0289202286/0300 byl zaznamenán kreditní pohyb ve výši 9 118,00 Kč, na účtu č. 0293339568/0300 byl za zaznamenán kreditní pohyb ve výši 194,85 Kč a na účtu 2101082411/2010 v období od 1. 9. 2022 do 1. 3. 2023 nebyl zaznamenán žádný kreditní pohyb. Sám žalobce v žalobě připustil, že realizace obchodů v hotovosti je možná. Žalovaný je názoru, že svým postupem neporušil žádnou ze zásad daňového řízení a zvolený způsob exekuce je plně v souladu se všemi ustanoveními daňového řádu. Krajský soud se s názorem žalovaného ztotožňuje. Byť rozumí žalobci v tom, že takový postup není pro něj ideální, tento postup je pro žalobce vhodnější, než jiné formy exekuce. Současně je pochopitelné, proč žalovaný k nařízení daňové exekuce přistoupil – žalobce neuhradil své nedoplatky, přičemž tento postup vyplývá ze zákona a měl být tedy žalobcem předvídan. Správce daně může k nařízení daňové exekuce přistoupit, a to na základě zákonných ustanovení vymáhání požadavků vyřešení daňových nedoplatků (správce daně může vymáhat nedoplatek daňovou exekucí - § 175 odst. 1 daňového řádu). Právě správce daně volí způsob vymáhání nedoplatku (§ 175 odst. 2 daňového řádu). Zdejší soud také považuje za důležité upozornit na skutečnost, že je mu z jeho činnosti známo, že žalovaný vede proti žalobci několik daňových exekucí, neboť nedoplatky žalobce dosahují vysokých částek. Žalobce měl tedy jednat jako řádný hospodář a své nedoplatky uhradit včas, aby žalovaný nebyl nucen k daňové exekuci přistoupit. Zásah nebyl nepřiměřený, žaloba proti Rozhodnutí OFŘ byla zamítnuta. Nařízeným způsobem exekuce má být dle žalovaného dosaženo úhrady stanovené daně a lze mu tak přisvědčit, že tento jako správce daně provádí správu daní v souladu s jejím cílem. Krajský soud neshledal porušení základních zásad, ani zásady zdrženlivosti dle § 5 odst. 3 daňového řádu. Krajský soud nespatřuje v postupu žalovaného ignorování a nezohlednění zásady správy daní, jak žalobce tvrdí.
31. Žalobce spatřuje exekuci nezákonnou s ohledem na to, že předmětný exekuční příkaz exekuuje tentýž daňový nedoplatek, a to stejným způsobem zvolené daňové exekuce.

Krajský soud se shodně se žalovaným s názorem žalobce neztotožňuje. Jak uvedl žalovaný, nařízení daňové exekuce provádí správce daně v souladu s 175 a násl. daňového řádu. Dle § 190 odst. 2 daňového řádu nemusí být vymáhaná částka k dispozici na účtu ihned, avšak poskytovatel platebních služeb je povinen blokovat účet dalších 6 měsíců ode dne vyrozumění o právní moci exekučního příkazu. Obsahem exekučního příkazu jsou zákonná omezení dlužníka a poddlužníka. Omezení dlužníka, tzv. *inhibitorium*, spočívá dle § 304 odst. 3 občanského soudního řádu v nemožnosti vybrat peněžní prostředky a použít je dle vlastního uvážení. Omezení poddlužníka, tzv. *arrestatorium*, je upraveno v § 190 odst. 2 daňového řádu a spočívá v příkazu nenakládat s prostředky na účtu jinak, než je uvedeno v exekučním příkazu, tzn. strhnout požadovanou částku a zaslat správci daně, popř. držet 6měsíční sledovací období. Pro správnou aplikaci *arrestatoria* je nezbytné postupovat v souladu s § 307 odst. 2, 3 a 5 občanského soudního řádu. Z § 307 odst. 3 občanského soudního řádu jednoznačně plyne, že pokud nedojde k úhradě vymáhané pohledávky a jejího příslušenství do šesti měsíců ode dne doručení vyrozumění o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí ohledně dodatečně došlých peněžních prostředků rovněž ve dni, který následuje po uplynutí uvedené doby, popřípadě oprávněnému sdělí, že na účtu povinného nebyly peněžní prostředky. Z ust. § 307 odst. 5 občanského soudního řádu pak plyne, že provedením výkonu rozhodnutí se peněžní ústav zproští v rozsahu plnění vyplaceného oprávněnému své povinnosti vůči povinnému.

32. Z uvedeného tedy plyne, v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu, že exekuce příkázáním pohledávky z účtu končí nejpozději 6 měsíců poté, kdy byl o právní moci exekučního příkazu vyrozuměn poskytovatel bankovních služeb (viz rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2024, č. j. 8 Afs 245/2023-78). Jak správce daně uvedl v napadených rozhodnutích, daňová exekuce zaniká jejím provedením, přičemž správce daně o tom nevydává žádné rozhodnutí. Daňová exekuce zaniká i tím, že ve sledovacím období (6 měsíců) nedošly na předmětný účet žádné prostředky, popř. že došly a byly vyplaceny jenom v rozsahu umožňujícím částečné uspokojení oprávněného; ani v tomto případě správce daně nevydává zvláštní rozhodnutí o skončení exekuce.
33. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že „*daňová exekuce zaniká tím, že byla provedena; žádné rozhodnutí o tom správce daně nevydává*“. O zastavení exekuce je dle žalobce nutné vydat rozhodnutí dle § 181 odst. 3 daňového řádu. Krajský soud považuje za důležité zdůraznit rozdíl mezi zastavením exekuce a jejím provedením. V případě žalobce došlo k provedení exekuce, tj. uplynutím lhůty, nikoli k jejímu zastavení (viz § 307 občanského soudního řádu). Provedení exekuce je relativně samostatnou fází exekučního řízení a spočívá ve faktickém vynucení splnění vymáhané povinnosti, tím je např. predisponování zůstatku na bankovním účtu povinného (dlužníka). Zastavení exekuce je procesní prostředek vedoucí ke skončení exekuce v případech, kdy nejsou dány zákonné předpoklady pro vedení exekuce a návrh nebyl odmítnut ani zamítnut. Žalovaný tedy správně ve svém vyjádření uvedl, že § 181 daňového řádu se vztahuje na situace, kdy se exekuce stane nepřijatelnou v průběhu jejího provádění nebo byla-li již nepřijatelná v okamžiku, kdy byla nařízena, a tudíž musí být zastavena, tj. jedná se o případy absolutně a relativně nepřijatelné exekuce.
34. Krajský soud k této námitce žalobce dále poukazuje na komentářovou literaturu: „*Provedením výkon rozhodnutí zaniká, aniž by o tom soud vydával jakékoliv rozhodnutí, a bez ohledu na to, zda byla vymáhaná pohledávka uspokojena, nebo nikoliv. Provedením výkonu rozhodnutí ztrácí usnesení o nařízení výkonu své účinky, tj. po zániku výkonu rozhodnutí může*

*jak peněžní ústav, tak povinný s prostředky na účtu nakládat tak, jako by usnesení o nařízení nebylo vydáno. Po provedení výkonu rozhodnutí nepředstavuje usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí překážku věci zahájené ani rozhodnuté, a proto se bezprostředně po zániku výkonu rozhodnutí může oprávněný domáhat neuhrazené (části) vymáhané pohledávky novým návrhem na postižení téhož účtu povinného (viz § 306 odst. 3 občanského soudního řádu – David, L., Ištváněk, F., Javůrková, N., Kasíková, M., Lavický, P. a kol. *Občanský soudní řád: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-2-24]. ASPI_ID KO99_1963CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.). Dále v *Praktickém komentáři* Lavický, P. a kol. *Občanský soudní řád: Praktický komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-2-24]. ASPI_ID KO99_p11963CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X) k ustanovení § 306 odst. 3 občanského soudního řádu je uvedeno: „Není-li vymáhaná pohledávka včetně jejího příslušenství zcela uspokojena ani v průběhu daného šestiměsíčního rozhodného období, může oprávněný k jejímu vymožení podat nový návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, a to rovněž příkázáním pohledávky z totožného účtu povinného. Opětovnému nařízení daného způsobu výkonu rozhodnutí nebrání překážka věci rozsouzené (§ 159a odst. 4), neboť účelu předchozího řízení (úplného uspokojení vymáhané pohledávky) nebylo dosaženo (NS 20 Cdo 2644/2005, NS 20 Cdo 720/2006)*

35. Správce daně vydal exekuční příkazy na příkázání pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, a to dne 30. 3. 2022 č. j. 1485700/22/3010-00540-711474 a č.j. 1489435/22/3010-00540-711474. Exekuční příkaz č.j. 1485700/22/3010-00540-711474 nabyl právní moci dne 1. 4. 2022. Vyrozumění o právní moci exekučního příkazu bylo bance doručeno dne 4. 4. 2022. Exekuční příkaz č.j. 1489435/22/3010-00540-711474 nabyl právní moci dne 31. 3. 2022. Vyrozumění o právní moci exekučního příkazu bylo bance doručeno dne 1. 4. 2022. Lhůta začala běžet po doručení vyrozumění o právní moci exekučního příkazu, tj. 1. 4. 2022 a 4. 4. 2022. V souladu s výše uvedenými ustanoveními tak daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb běžela maximálně po dobu 6 měsíců a po uplynutí této lhůty exekuce zanikla, aniž by správce daně byl povinen vydat rozhodnutí o skončení exekuce. Z uvedeného tedy správně dle žalovaného plyne, že dne 13. 1. 2023, kdy byly vydány nové exekuční příkazy, neběžela žádná exekuce postihující bankovní účty žalobce. Pohledávky uvedené v exekučních příkazech tedy nejsou exekučovány několika samostatnými exekučními příkazy. Postup správce daně tak nelze označit jako svévolný, nezákonný a nepřípustný, jak se domnívá žalobce.
36. Tentýž exekuční titul (splatná daň včetně příslušenství) je dle žalobce exekučován více exekučními příkazy téhož způsobu vymáhání, a proto jsou exekuční příkazy nezákonné. Dle názoru žalovaného exekuce nemusí být nařizována pouze na jediný účet, resp. na pohledávku z jednoho účtu. S tímto názorem žalovaného se soud ztotožňuje. Má-li daňový subjekt účtů několik, lze jich postihnout více, je-li to pro uspokojení vymáhané pohledávky s příslušenstvím nezbytné. Tato skutečnost rovněž vyplývá přímo ze zákona – je-li daňová exekuce nařizována na více účtů, stanoví správce daně v exekučním příkazu pořadí účtů, v jakém je poskytovatel platebních služeb povinen z nich odepsat peněžní prostředky (§ 190 daňového řádu). Takováto situace nastane v případě jednoho poskytovatele. V případě existence více poskytovatelů platebních služeb je nutno vydat více exekučních příkazů s tím, že v každém bude specifikován podlužník (viz komentář k § 190 daňového řádu v *Lichnovský, O., Ondrýšek, R., Nováková, P., Kostolanská, E., Rozehnal, T. Daňový řád. Komentář*. 5. vydání. Praha : C. H. Beck, 2024, 1156 s.). Postup správce daně při vydávání exekučních příkazů tak byl správný.

37. V případě uplynutí 6měsíční lhůty tedy správce daně nemusí vydat rozhodnutí o zastavení exekuce podle § 181 daňového řádu, neboť se nejedná o zastavení exekuce, ale její provedení. Exekuční řízení tak netrvá „donekonečna“, jak se žalobce domnívá. Vydané exekuční příkazy nezahájily již dříve zahájené řízení a nejde tedy o druhé řízení v téže věci. Vzhledem k uvedenému se tak soud neztotožnil s námitkou žalobce, že jde o porušení překážky litispendence a že exekuční příkazy a napadená rozhodnutí jsou nezákonná.
38. Krajský soud uzavírá, že stran postupu žalovaného při vydání exekučních příkazů neshledal pochybení a exekuční příkazy neshledal nezákonnými ani nepřezkoumatelnými, protože námitky žalobce nejsou důvodné. Daňová exekuce byla nařízena a zahájena podle platných právních předpisů. Námitky žalobce nebyly vyhodnoceny nesprávně a správce daně postupoval v souladu se zákonem a nelze tak hovořit o nezákonnosti napadených rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
40. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. února 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

29 Af 16/2023-47

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedkyní senátu Zuzanou Bystřickou

žalobce: **GREGOCAR, s. r. o.**, IČ: 27753999
sídlem Vlkošská 279, 696 42 Vracov
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Petrem Machálkem, Ph.D.
sídlem Pivovarská 8, 682 01 Vyškov

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Jihomoravský kraj**
sídlem nám. Svobody 4, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2023, č. j. 872290/23/3010-00540-711474, a ze dne 8. 3. 2023, č. j. 871464/23/3010-00540-711474

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. března, č.j. 29 Af 16/2023-42 se v datu jeho vyhlášení **opravuje** tak, že správně má být uvedeno 25. března 2025.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně vyhlásil dne 25. března 2025 rozsudek č.j. 29 Af 16/2023-42. V písemném vyhotovení rozsudku došlo k chybě v psaní, neboť bylo nesprávně uvedeno datum vyhlášení rozsudku 25. února 2025, ačkoliv správně mělo být uvedeno 25. března 2025.

Podle ust. § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

S ohledem na skutečnost, že došlo ve vyhotovení rozsudku k chybě v psaní, rozhodl soud podle ust. § 54 odst. 4 s.ř.s. tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. 4. 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu